

ДРУКЧИЈЕ

Треба истражити шта је то прва, друга, трећа, четврта или шеста Србија, да би се дошло до појмова који нешто објективније значе. Време је да се тај често коришћен израз «друга» замени изразом *Друкчија Србија*, различита од оне какву памтимо од пре неколико година.

И Србија би, разуме се, требало да постане друкчија, да изражава свој потенцијал, различитост и богатство различитости. Комунистичка, неокомунистичка, тзв «демократска» Србија, тобож «прогресивна», требало би да се помери и крене према вредновању и превредновању, али у суштинском смислу.

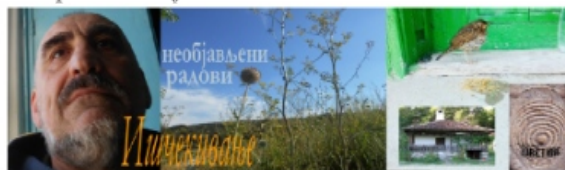
Кад год сам помињао *другу Србију*, мислио сам на ону *грађанску Србију*, ону *непознату*, *стваралачку Србију*, коју су безбожници и сви њихови следбеници одавно отерали са јавне сцене и скоро из свих важнијих институција српског друштва, мислио сам на нешто непознато, што декларисани и проноснирати заточници тзв. (њихове) «Друге Србије» (на челу са Р. Константиновићем чије оде и панегирике једном «мајстору историје», тј. «црвеном краљу» и диктатору, труковане у Тешиневој «Књижевној речи» и данас чувам, као доказ о доследности и својверном каријеризму), кад год сам помињао «другу Србију», мислио сам на друкчију, *неједноумну*, непознату Србију.

Друга, непозната Србија, у којој *није збацио жар живе традиције*, него се провлачи и код необразована човека као танка црвена нит, песничко је и религиозно поднебље, али из тога не треба извлачити никакве политичко - расне програме, јер такво нешто никад добро није донело. *Традиционална култура је овде или прецењена или сасвим поцењена, и то није учинило народ*. То су учиниле тзв. учене главе. Најчешће професори, скрибенти, ауторитети. Таквима никад није било јасно да философија проиходи, као Минерва из главе Јупитерове, из поезије, религије,

Ванредни двоброј

Пред Београдски Сајам књига 2019.

Број 14 – 15 - Београд, октобар 2019. Година V

Библиотека

Manuskript

неугасле живе традиције. При том увек треба рећи да *жива традиција није само фолклор*, да је сложен феномен, поготову на Балкану, и посебно у североисточној Србији, где су као суседи или измешано вековима живели Срби, Власи, Цигани - да се не присећамо давне прошлости, оне од пре два миленијума.

Када су се многи заборављени и ишчезли народи са својим језицима и обичајима овде измешали као карте у шпилу. Повест или историја није ништа друго радила до мешала карте пред неку нову партију. Потомци памте, велика већина, то мешање карата, игре, победе и поразе, рецке, а о било којој карти у игри појма немају. Тиме се не бави ни философија; тајнама се бави поезија и религија. У *ризицама живе традиције* сачувало се понешто, понеко златно зрнце. У оријашком обичају *дубочких Русаља*, Великих и малих, сачувао се редукован спомен на елеусинске мистерије, које су овде вероватно донели јелински рудари испирајући злато у Пеку, и не само у Пеку. Само биће *Лейоше - хераклијовско ЈЕДНО, КОЈЕ СЕ У СЕБИ РАЗЛИКУЈЕ*, било је прво пронађено у поезији и религији. Грци су дочекали да процвета цвет, који је недостајао свету.

БЕСКРАЈНО - ЈЕДИНСТВЕНО.

Песнички и религиозни народ живео је са небом и са земљом у истој љубави и узвраћеној љубави, живео је јединствено са елементом у којем се креће, био је по својој природи и у себи самом јединствен, па је вечну лепоту чини се искусио лако. Исто то смо налазили по планинама североисточне Србије, у кућама необразованих људи, и то нас је од младости привлачило. Привлачили су нас и *најнезванијни људи који живе са небом и са земљом у истој љубави и узвраћеној љубави*. Привлачила нас је њихова народна уметност, поезија и религија. У суштини, привлачило нас је **ПРВО ДЕТЕ ЉУДСКЕ ЛЕПОТЕ, БОЖАНСКЕ ЛЕПОТЕ**. Уметност.

(Због тога смо сањали да управо у тим областима једнога дана саградимо *Музеј живе традиције*.) Да ли ће и када бити заснован Музеј древне културе, који би имао истовремено и српски и панбалкански карактер, сам Бог зна?

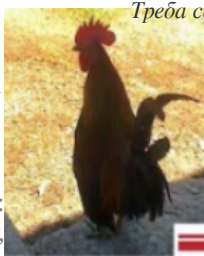
Часопис доноси, поред других прилога, и две необјављене књиге **Александра Лукића** и **Беле Тукадруза** у Новој библиотеци *Manuskript*

За такво нешто потребна су два капитала: капитал знања, компетенције и капитал новчани.

Налазећи се негде у близини средишта, географског и митолошког центра Балкана, Звижд и Хомоље представљају једну област, која је стицајем околности, била као нека врста природног резервата, у којем се сачувало много тога аутентичног и древног. Да ли је природа овог поднебља богата или сиромашна? Она је од оне материје, једне једине, од које је сва васиона...

Хомољски мотиви, велика смотра народног стваралаштва североисточне Србије (покренута пре часописа *Расковник*), била је згодна прилика да се публикује један зборник, или повремена публикација, у којој би било објављено, оно што се певало на смотри и тако сачувало. Много тога аутентичног је било показано на смотри народног стваралаштва... Песма и умотворине, које до данас представљају највиши креаторски, стваралачки акт, како рече Исидора Секулић, српску четврту димензију... На великој смотри народног стваралаштва, ево, већ тридесет и шест година приказују се јединствене ствари, садржаји. Колико је од свега тога сачувано на магнетофонским и филмским тракама, грамофонским плочама и на други начин? Тачније: колико је свега тога, што је уз мало више напрезања и настојања могло бити сачувано засвагда на једном месту, неповратно нестало? Да би могли да се упознају, сви они који живе на Балкану, потребни су сусрети, семинари, смотре, симпозијуми, попут оних у Сврљигу, али и другде; зборници су добра ствар. *Алманах за живу традицију, књижевност и алхемију*, покренут 1998. године, једно је од места и начина за упознавања како древне културе, тако и њених заточника. Размишљајући о Музеју живе традиције или Немогућег Ратара, о терену и месту где би био подигнут, од почетка сам мислио на Багерску пустињу. Амбијент Кучева, Звижда, Багерске пустиње (Шевички басен), имао је и има у мојој визији, изазовни погодни простор. Багерска пустиња би се, временом, могла пошумити и преобразити у велики и леп Ботанички парк - Карпатум. Мислио сам и о другим локацијама, у другим крајевима. Па ипак, било би лепо и корисно да камен темељац будућег Музеја

**НОВИ РАПОРТ –
Књижара ПИСАЦА
познатија као
ПЕТАО.**

Треба само сањати и спове своје живо у ријечи, у боје, у мрамор и у звуке њеносићи. - Вл. Черина: Лажи у уметности

Старинарница, антикварница, на ваздушним пругама
отворена од зоре до трећих петлова
Возови на овој трансземалској књижевној радњи не касне. Да ли знате зашто?

ПЕТАО Заветина

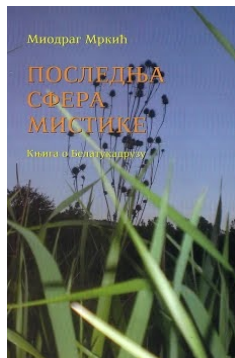
Књига је боља од пилула:
„Ако могу музика, мириш,
кристали, зашто не би могла

да лечи и реч? Или, барем, добра реч – она из књиге? Са том идејом група енглеских интелектуалаца отворила је у Лондону књижару специјализовану за „библиотерапију“. „Заветине“ не помаже држава, финансирамо се од продаје штампаних на папиру издања и часописа „Заветина“, директних куповина од „Заветина“, и донација солидарности. Донације солидарности се примају од појединаца, индивидуа, или организација, или фондација, које потпомажу непрофитно издаваштво, преводилаштво и повезивање писаца различитих националности, језика и култура.

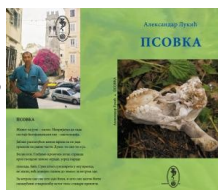
* *

НОВИЦА ИЗДАЊА

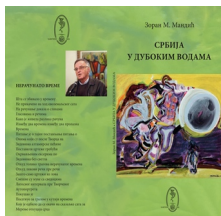
Миодраг Мркић
ПОСЛЕДЊА СФЕРА
МИСТИКЕ
Књига о
Белугакудрузу
Прва исцрпнија
монографија о богатом
стваралаштву Миросла
Лукића. - Цена 1400,00
дин. Могуће је ову књигу
добити и по **повлаштеној**
цени од **920,00** дин,
директно од издавача -
уплатом преко Post neta на
моб. Тел.: + 381 65 3006 950.
Поручиоци изван Србије плаћају и поштански трошак.

Александар Лукић
ПСОВКА
Библиотека МОБАРОВ
Поезија. Есеј. Проза
Поезија I, Књига I
2015, 720,00 дин.

Зоран М. Мандић
СРБИЈА У ДУБОКИМ
ВОДАМА
Библиотека МОБАРОВ
Поезија. Есеј. Проза
Поезија I, Књига 2
720,00 дин.

Милоје Дончић
ЗАДАХ СЈАЈА

Библиотека МОБАРОВ
Поезија. Есеј. Проза
Поезија I, Књига 4
2015.
700,00 дин.

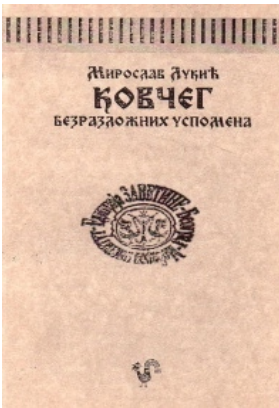
КОВЧЕГ БЕЗРАЗЛОЖНИХ УСПОМЕНА

Када се овакве књиге појаве, оне долазе
непосредно из бесконачног простора, као и
комете.

Овом књигом је Лукић одужио један свој стари и неиспуњени научни дуг. Потврдивши да ниједна могућност у универзуму није неиспуњена, све што је могуће јесте стварно. И да се надовежемо на још једну мисао Шлегела, основ ове књиге је сасвим непоетски, али оно најлепше и незаборавно у њој се изградило само за себе, такорећи независно од свог основа или корена. Ако то није баш сасвим јасно, сада, биће кроз коју годину... (стр. 112)
– Нова Лукићева књига задира, поред осталог, и у оно што је сам назвао у једној од својих књига – породична митологија. Најблискија је УМЕТНОСТИ ШКАРТА. Верујемо да неће разочарати читаоце.. Младим писцима може бити од користи. Већ и зато што је ова књига објављена на основу рукописа који су деценијама одлежали у пишчевим мрачним коморама... То је својеврстан анти-роман... Књижевна комета, којој припада безгранични простор као и оним небеским...

.....Србија има многа своја заборављена, потиснута, друга, непозната лица; а једно као да је обрасло маховином северноисточна Србија. Том лицу приповедач Лукић поставио је – овом књигом – једно особено, рукотворено огледало... Деведесетих је, узгред буди речено, на југословенском

анонимном књижевном конкурс, добио прву награду за рукопис књиге прича „Извештај из манастира за спаваче“, тзв. „ВУКОВО ПЕРО“, у Лозници, Тршићу.

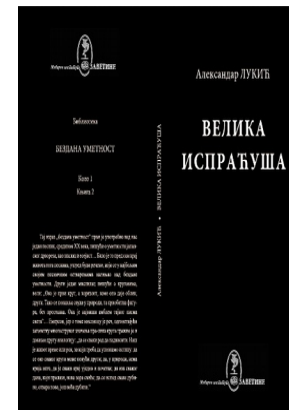

Никада те приче није објавио, нити ће (колико знамо). Ово је прва објављена књига прича Мирослава Лукића; објављена у оквиру „УМЕТНОСТИ МАХАГОНИЈА“. Лукић је пре ове књиге написао и објавио на десетине књига песама, романа, есеја, антологија. Лукић -овом књигом – надамо се оправдава књижевну награду коју је добио за књигу прича у рукопису. Ова књига је од оних какву би пожелели да је имају у свом опусу и најређи писци...

Цена : брош. Издања 850,00 дин. Видети више о овој књизи: [КОВЧЕГ](#)

Александар Лукић ВЕЛИКА ИСПРАЋУША У спомен мајстру пер Пјетру – роман

Библиотека БЕЗДАНА УМЕТНОСТ Коло I, Књига 2
М. Милановић: Роман Александра Лукића Маестро пер Пјетро написан после бомбардовања 1999. са јасном асоцијацијом на тај догађај, остао је незапажен у књижевној критици, познат само малом броју радозналих читалаца, иако је реч о делу познатог песника чије су раније објављене песничке књиге биле награђиване. Што је то тако, више је разлога. Први је инертност и неспособност критике да се суочи са истином о немилом историјском догађају, а друга, многи актери би се у ликовима препознали. Јер, реч је о делу које немиломерно засеца у болну рану са вером да једино истина може бити лековита. У сваком случају, роман није оцењен и није му дато место које му по уметничким квалитетима припада.

брош. повез, Цена 800,00 дин.
Поручиоци изван Србије плаћају и поштански трошак. Новац шаљу преко Western Union-a. Поручиоци из Србије шаљу новац на моб. број телефона (+381 65 3006950) PostNet упутницом.

ЗАВЕТИНЕ+ Ванредни Двоброј 14 – 15 - Београд, октобар 2019. Година V. **САДРЖАЈ** : Друкчије / Б. Тукадруз (1-2) | Повремени Књижевни догађај **лисџа Заветине+** Библиотека Manuscript Књ.1 | **Бела Тукадруз** ПОЛАРНА АУРОРА | НАПОМЕНА или УВОД уз ово часописно издање | **ГДЕ СУНЦЕ НЕ ЗАЛАЗИ, НЕ ИЗЛАЗИ** | ECCELLENZA IPERBOREO | КО ЈЕ МЕЂУ СРПСКИМ ПИСЦИМА ПРЕ ДРУГОГ СВЕТског РАТА ЧИТАО СВЕДЕНБОРГА? | ЗЕМЉА СВЕДЕНБОРГА (3) (.....) | **II ПОЛАРНА АУРОРА** (17) | ОСАМ МЕСЕЦИ ДОЦНИЈЕ (из бележнице вођене *јококом октобра* и *јочейком новембра 2018*, поново у Шведској) (19) | Повремени Књижевни догађај **лисџа Заветине+** Библиотека Manuscript Књ.2 | **Александар Лукић** КАПЛАРСКО КОЛО (песме) | Без радости ... (22) | (.....) ПРВОБИТНО (30) | **Летопис "Заветине+" ЕКСКЛУЗИВНО** | Из **ВЛАШКЕ ГОЗБЕ НЕОБЈАВЉЕНИ РУКОПИСИ ЈЕСЕН 1993**. (Извод из Бележнице бр. 199) (31) | Нови рапорт, сајамски: Књижара писаца познатија као ПЕТАО Заветина (32) |